

Lieve Cees,

Sneller dan een Scytische pijl, schrijft Ovidius, gaat Atalanta.
En wanneer zij rent verschijnt op haar lijf een blozende schaduw.
Zo voelde ik mij, een Griekse Held in een mythische vertelling,
terwijl ik in Utrecht de halve marathon liep.

Na afloop zag ik de foto's en realiseerde mij andermaal
dat er een gapende kloof kan liggen tussen hoe je jezelf ziet
en hoe je verschijnt aan de wereld. Geen Jonge God
die daar door de verregende singels van de Domstad rende,
maar een strompelende hartaanval. Weinig sexy aan.

Ik durfde mijn vrouw de foto's niet laten zien,
voor je het weet gaat ze op zoek naar een jonger exemplaar,
met wat minder kilometers op de teller.

Confronterend is het, om jezelf niet meer te herkennen.

Hoe ging dat bij jou, Cees? Het ene moment zit je nog lekker in je fractie
en werk je gelijktijdig als omwegadviseur voor een Russisch oliebedrijf,
het volgende moment zie je dat je partij wegdrijft van jouw kernwaarden,
zoals verantwoordelijkheid en rechtvaardigheid en besluit je,
op morele gronden gedwongen, tot zetelroof.

Morele gronden zijn nogal drassig tegenwoordig, hè Cees?

Begrijp me niet verkeerd, de eerste stap tot het oplossen van een probleem
is het erkennen van dat probleem. Maar ik gun je iets meer reflectie,
zodat je naast dit inzicht ook tot zelfinzicht komt.

Zelfinzicht is eerste voorwaarde tot groei.

Ken Uzelve las Croesus toen hij het Orakel van Delphi bezocht
en deze voorspelling te horen kreeg:

*Wanneer een muilezel koning wordt,
vlucht dan, en schaam je niet lafhartig te zijn.*

Nu weet men nooit wat Orakels precies bedoelen,
maar dat muilezels de macht kunnen grijpen
is niet meer zo moeilijk voor te stellen.

Ken Uzelve. De foto's uit Utrecht dwingen mij ook tot zelfinzicht,
het spiegelbeeld van vleesgeworden lijden heeft me doen inzien
dat ik volgend jaar, wanneer ik in Athene de oer-marathon loop,
na de finish de foto's niet moet bestellen.

Zelfinzicht is de eerste voorwaarde tot groei.